

geroep van: «Daar gaat Kees!» Toen de stem van het Konijn alleen, dat riep: «Vang hem op, jij daar, bij de heg!» Daarna een oogenblik stilte en toen weer een verward geroep: «Hou zijn hoofd wat op. — Brandewijn. — Laat hem niet stikken. — Hoe ging dat toch, oude jongen? Wat is je toch overkomen? Vertel ons toch!»

Eindelijk deed zich een zwak, pieperig stemmetje hooren: («Dat is Kees», dacht Alice) «Wel, ik weet het zelf niet goed! Nu niet meer, dank je! Nu gevoel ik me wat beter, maar ik ben toch nog te zeer van streek om je alles te vertellen. 't Eenige, dat ik weet is, dat er plotseling iets op me losspringt als een duivel uit een doosje en — daar vlieg ik me de lucht in als een vuurpijl!»

«Ja, ja, dat zagen we!» zeiden de anderen.

«We moeten het huis in brand steken!» zei het Konijn.

En Alice riep zoo hard als zij kon: «Als je dat doet, zal ik Dina op je afsturen!»

Onmiddellijk volgde er diepe stilte. Alice dacht bij zich zelve: «Wat zouden ze nu gaan doen? Als ze een beetje verstand hadden, namen ze het dak van het huis». Een paar minuten later begonnen ze op nieuw heen en weer te loopen en

hoorde Ali
vol is voor

Een kru
ze werd n
het volgen
steentjes m
en troffen
ik een eind
ze riep uit
wederom e

Alice mer
alle in koek
vloer lagen
op. «Als ik
ze, zal dit z
brengen en
moet het n

Daarom
was erg bl
Zoo spoedi
deur te ku
zag ze een
die buiten
Hagedis, K
groep, op d